

رژیم یهود، شیخ عصام عمیره را به ۳۴ ماه زندان محکوم کرد!

رژیم صهیونیستی شیخ عصام عمیره (ابو عبدالله) را به ۳۴ ماه زندان محکوم کرد. او در ۱۲ اکتبر ۲۰۲۳، یعنی پنج روز پس از عملیات طوفان الاقصی، بازداشت شد. دلیل بازداشت او، قرائت ندای حزب التحریر از محراب مسجد الاقصی بود که در آن، حزب از امت اسلامی و ارتش‌هایشان درخواست کرد که برای حمایت از غزه و آزادسازی فلسطین به پا خیزند.

در همین راستا، دفتر مطبوعات حزب التحریر در سرزمین مبارک فلسطین بیانیه‌ای مطبوعاتی صادر کرد که در بخشی از آن آمده است: محکومیت شیخ عصام، به فهرست فداکاری‌هایی افزوده می‌شود که مردم فلسطین، از جمله مجاهدان و حاملان دعوت، برای این آرمان تقدیم کرده‌اند. این بهایی است که در برابر کسب رضایت خداوند، وحدت امت تحت یک پرچم و یک دولت و آزادسازی فلسطین و تمامی سرزمین‌های غصب‌شده اسلامی، ناچیز شمرده می‌شود. در ادامه این بیانیه آمده است: محکومیت شیخ عصام نشان می‌دهد که یهود از خطر نهفته در دعوت حزب التحریر برای حرکت ارتش‌های مسلمان به سوی فلسطین آگاه هستند. آن‌ها می‌دانند که اگر این دعوت پاسخ داده شود، نابودی‌شان حتمی خواهد بود. به همین دلیل، این ندا در دل‌هایشان همچون گلوله و موشک فرود آمده است.

دعوت حزب التحریر از ارتش‌های مسلمان برای یاری مردم فلسطین و نصرت دین خدا، از طریق سرنگونی حکومت‌های دست‌نشانده و برپایی خلافت راشد، بی‌شک با پاسخ امت و ارتش‌هایشان روبه‌رو خواهد شد. چگونه چنین نباشد، درحالی‌که این دعوت با قلب هر مؤمن مخلصی هماهنگ است و هر فرد با اخلاصی در جستجوی راهی برای تحقق آن است تا سرزمین مبارک فلسطین را از نجسی یهود پاک سازد.

مسلمانان اویغور، یتیمانی بر سفره ستمگران

علی‌رغم بایکوت رسانه‌ای سازمان‌یافته چین در خصوص جنایاتی که علیه مسلمانان اویغور در ترکستان شرقی انجام می‌دهد؛ از جمله ممنوعیت اجرای شعائر اسلامی و نظارت شدید بر آن‌ها که هرگونه حریم خصوصی را از بین برده است. برخی اخبار مربوط به رنج و محنت آن‌ها همچنان به گوش می‌رسد. در ۲۰ ژانویه، شبکه BBC گزارشی را با عنوان «جهنم روی زمین: نگرانی‌ها از بازگرداندن بازداشت‌شدگان اویغور در تایلند به چین» منتشر کرد. در این گزارش آمده است که ۴۷ مرد اویغوری که در سال ۲۰۱۴ توسط دولت تایلند بازداشت شده‌اند، همچنان در اسارت به سر می‌برند. این افراد پس از فرار از سرکوب گسترده در سرزمین خود، در تایلند زندانی شدند و اکنون خطر استرداد آن‌ها به چین وجود دارد.

تعلیق: مسلمانان اویغور، همچون سایر امت اسلامی، «یتیمانی بر سفره ستمگران» هستند تا زمانی که مسلمانان دارای دولتی نباشند که از آن‌ها حمایت کند، سلطانی نداشته باشند که از آن‌ها دفاع کند و قدرتی که از آن‌ها رفع ظلم نماید. بلال حبشی، هنگامی که در شکنجه‌گاه امیه بن خلف، «أحدُّ أحد» را تکرار می‌کرد، این شعار او را از شلاق و شکنجه نجات نداد. بلکه آنچه او را آزاد کرد، «بیعت عقبه دوم»، «تکبیرات بدر» و «شمشیرهای مجاهدانی بود که پرچم اسلام را در سایه دولت اسلامی برافراشته بودند». این فداکاری‌هایی که امت اسلامی انجام می‌دهد و این ظلمی که ستمگران بر سر فرزندان این امت روا می‌دارند، همان نوری خواهد شد که مسیر برپایی کاخ رفیع اسلام، یعنی خلافت راشد را روشن خواهد کرد. همچنین، این جنایات همان آتشی خواهد بود که ظالمان را خواهد سوزاند و لعنتی ابدی را تا روز قیامت بر آن‌ها فرو خواهد فرستاد.

حزب‌التحریر / کنیا سلسله‌ای از فعالیتها را به مناسبت صد و چهارمین سالگرد نابودی خلافت برگزار کرد

در چارچوب صد و چهارمین سالگرد نابودی خلافت، حزب‌التحریر کنیا در ماه رجب ۱۴۴۶ هجری قمری یک کارزار مردمی برگزار کرد. این کارزار که در ابتدای این ماه آغاز شد، شامل فعالیت‌های گسترده‌ای از جمله سخنرانی‌های عمومی، سمینارها و تجمعات اعتراضی بود. این اقدامات با هدف یادآوری وضعیت اسفباری که امت اسلامی پس از نابودی خلافت در ۲۸ رجب ۱۳۴۲ هجری قمری (۳ مارس ۱۹۲۴ میلادی) تجربه کرده است، انجام شد.

استاد شعبان معلم، سخنگوی مطبوعاتی حزب‌التحریر در کنیا، در بیانیه‌ای مطبوعاتی گفت: «با جمعیتی نزدیک به دو میلیارد نفر، مسلمانان به دلیل غیاب خلافت، همچون کف روی آب شده‌اند. امت، کرامت، عزت و محافظ خود را از دست داده است. رژیم جنایتکار یهود، با حمایت دولت‌های غربی که تشنه خون هستند، یک نسلکشی علیه مردم غزه انجام داده است. در سوریه، انقلاب مبارک موفق شد طاغوت را سرنگون کند، اما غرب در تلاش است تا یک رهبری لیبرال و سکولار دیگر را جایگزین آن کند».

او همچنین افزود: «نابودی خلافت، غم‌انگیزترین و تاریکترین رویدادی بود که امت را به‌جای وحدت، دچار تفرقه کرد. استعمارگران، سرزمین‌های اسلامی را مطابق با نقشه استعماری سایکس پیکو بین خود تقسیم کردند؛ اما خون‌های ریخته‌شده در شام، این دژ مستحکم اسلام، نتوانست رگهای ارتش‌های مسلمان را برای یاری مجاهدان به جوش آورد. حکام خودخوانده، در برابر این قتل‌عام‌ها سکوت کردند».

«وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ»

بازتاب‌های انتصاب ترامپ به‌عنوان رئیس‌جمهور آمریکا بر امت اسلامی و جامعه مسلمانان

واکنش‌ها به انتصاب ترامپ در کاخ سفید، چه در سطح جهانی و چه در داخل آمریکا، متفاوت بود. در این راستا، دفتر مطبوعاتی حزب‌التحریر در آمریکا در بیانیه‌ای مطبوعاتی اعلام کرد: «کسانی که حقیقت سیاست در آمریکا و نحوه اداره حکومت در این کشور را می‌دانند، درک می‌کنند که ترامپ و دولتی که تشکیل داده است، در واقع برای تأمین منافع بیشتر سرمایه‌داران بزرگ و صاحبان شرکت‌های غول‌پیکری که او را به قدرت رساندند، روی کار آمده است. این امر، به بهای رنج ملت‌های تحت ستم و حتی مردم آمریکا تمام خواهد شد».

در مورد امت اسلامی، ترامپ که ظاهراً رژیم صهیونیستی را مجبور کرد کشتار مردم غزه را متوقف کند، در واقع پس از آن وارد عمل شد که دولت پیشین آمریکا مردم غزه را به خاک و خون کشیده و از خون کودکان و بی‌گناهان سیراب شده بود. آن‌ها تقریباً تمام ساختمان‌های غزه را با خاک یکسان کردند و دیگر چیزی برای ویران کردن باقی نمانده بود؛ اما اکنون شاهد هستیم که رژیم صهیونیستی، با چراغ سبز ترامپ، همان جنایات را در کرانه باختری از سر گرفته است.

در مورد سوریه و سرنوشت انقلاب آن، نزدیکی دولت ترامپ به سران دمشق، لغو تحریم‌ها و ارسال پیام‌های تبریک به آن‌ها، نشانه‌ای از توطئه‌ای تازه علیه شام و مردم آن است. در سایر کشورهای اسلامی، ترامپ همان کسی است که عبدالفتاح السیسی، دیکتاتور مصر را دیکتاتور محبوب من خواند. او همچنان حامی و پشتیبان

طاغوت‌های حاکم بر کشورهای اسلامی خواهد بود تا آنها را بر گردن مسلمانان مسلط نگه دارد و حکومت‌هایی را که بر غیر از احکام الهی حکومت می‌کنند، تقویت کند. این حکام، درهای کشورهای اسلامی را به روی چپاول و غارت شرکت‌های بزرگ آمریکایی باز خواهند گذاشت.

در داخل آمریکا، ترامپ فشار بیشتری بر اقلیت‌های نژادی وارد خواهد کرد که تأییدی بر نژادپرستی او در قبال همه گروه‌ها، از جمله مسلمانان، است. او از اختیارات محدودی که قانون به او می‌دهد، برای سخت‌گیری بر اقلیت‌ها استفاده خواهد کرد. با این حال، او حتی به کسانی که او را انتخاب کردند، وفادار نخواهد ماند؛ اما ترامپ و دولتش نمی‌توانند قوانین آمریکا را تغییر دهند، چراکه او قانون‌گذار نیست، بلکه صرفاً مجری قانون است؛ بنابراین، جامعه مسلمانان نباید از اقدامات او بترسد، زیرا او اختیارات قانونی برای سرکوب آنها ندارد، هرچند که ممکن است تهدید کند و برخی از افراد سستاراده را با وعده‌های فریبنده تطمیع کند.

بنابراین، مسلمانان نباید از حقوق خود عقب‌نشینی کنند یا در مطالبه آنها کوتاهی نمایند. این شامل حقوقی است که قوانین آمریکا برای آنها به رسمیت شناخته است و همچنین حقوق امت اسلامی بر گردن آنها، از جمله حمایت از مسائل امت از طریق فعالیت‌های سیاسی و فکری.